

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **E. Y.**
státní příslušnost Turecká republika
t. č. pobytem v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty, 739 51
Vyšní Lhoty 234

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 12. 2023 č. j. OAM-1428/BA-BA01-VL13-PS2-2023, o zajištění

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo ve smyslu § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů rozhodnuto, že žalobce je nadále zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců a ve smyslu § 46 odst. 5 zákona o azylu je doba trvání zajištění stanovena do 14. 4. 2024. Žalobce vyslovil přesvědčení, že žalovaný měl v jeho případě důsledněji zvážit a aplikovat některé ze zvláštních opatření dle § 47 zákona o azylu. Poukázal na to, že v důsledku zajištění se mu zásadním způsobem zhoršily jeho psychické problémy. Trpí depresemi a silnou úzkostí, přičemž jeho psychické potíže somatizují v řadu zdravotních

potíží. V důsledku zhoršeného psychického stavu se mu hůře dýchá, má pocity sevřené hrudi a problémy s metabolismem. Významně zhubl a konstantně se cítí vyčerpaný. Vyslovil přesvědčení, že naplňuje znaky zranitelné osoby ve smyslu § 2 odst. 1 písm. i) zákona o azylu.

2. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a konstatoval, že v případě žalobce nelze přistoupit k uložení zvláštních opatření dle § 47 zákona o azylu. Nebyly zjištěny ani žádné okolnosti, které by svědčily o tom, že je žalobce zranitelnou osobou, jejíž zajištění v zařízení pro zajištění cizinců je bez dalšího dle § 46a odst. 3 zákona o azylu vyloučeno. Zákon o azylu v § 2 odst. 1 písm. i) zákona o azylu jasně stanovuje, kdo je zranitelnou osobou, mezi tam uvedené kategorie nelze žalobce rozhodně zařadit, což ostatně ani v žalobě netvrdí. Považuje-li se žalobce za zranitelnou osobu kvůli svému zhoršenému psychickému stavu údajně v důsledku zajištění v zařízení pro zajištění cizinců, nijak to konkrétně nedoložil žádnou lékařskou zprávou. Je to žalobce, kdo by v rámci správního řízení o jeho žádosti měl svá tvrzení podložit všemi dostupnými materiály, k nimž má rozhodně lepší přístup a může s nimi jednodušeji disponovat než správní orgán, který by k vyžádání lékařské dokumentace potřeboval výslovný souhlas žalobce a následnou písemnou a časově i administrativně náročnou komunikaci s příslušnými lékaři. V této souvislosti žalovaný upozornil na vyjádření žalobce při poskytnutí údajů k jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 27. 10. 2023, kdy jasně uvedl, že se cítí zdrav a nemá žádná zdravotní omezení ani zvláštní potřeby. Žalovaný současně zdůraznil, že i v zařízení pro zajištění cizinců je všem tam umístěným cizincům po celou dobu zajištění k dispozici zdravotní péče.
3. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. O žalobě soud rozhodl bez nařízení jednání, a to v souladu s § 46 odst. 8 zákona o azylu, neboť žádný z účastníků nenavrl nařízení jednání, a ani soud nepovažoval nařízení jednání za nezbytné.
4. Ze správního spisu bylo zjištěno, že rozhodnutím žalovaného ze dne 24. 10. 2023 č. j. OAM-1428/BA-BA01-BA06-PS-2023 žalovaný ve smyslu § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů zajistil žalobce v zařízení pro zajištění cizinců. Ve smyslu § 46a odst. 5 zákona o azylu doba trvání zajištění je stanovena do 14. 4. 2024.
5. Ze správního spisu se dále podává, konkrétně pak z protokolu o výsledku žalobce jako účastníka řízení, který dne 18. 10. 2023 podal žádost o udělení mezinárodní ochrany na území České republiky, že Turecko opustil z důvodu špatné ekonomické situace. Chtěl jet do Německa. Z Turecka odletěl 6. 10. 2023 s platným cestovním dokladem. Cestoval do Černé hory a následně do Srbska vlakem a autem. Poté byl odvezen někde k lesu a pokračoval pěšky až do Maďarska. Následně chtěl cestovat autobusem do Německa. Za cestu zaplatil 1 000 Eur nějakému převaděči. Přes Českou republiku pouze tranzitoval, nechtěl se zde zdržovat, mířil do Německa. Tam chtěl také požádat o mezinárodní ochranu. V Turecku má rodiče, manželku a dvě děti. Nedisponuje žádnými finančními prostředky. Na otázku správního orgánu, zda v případě, že bude vyhoštěn, vycestuje dobrovolně z České republiky, odpověděl, že chce pokračovat do Německa. Zopakoval, že tam chce požádat o udělení mezinárodní ochrany. Následně žalobce dne 18. 10. 2023 podal žádost o udělení mezinárodní ochrany na území České republiky.
6. 13. 11. 2023 podal žalobce žádost o přezkum důvodů trvání zajištění a návrh na vydání zvláštního opatření ve věci jeho aktuálního umístění v zařízení pro zajištění cizinců.

V žádosti uvedl, že nesouhlasí s důvody správního orgánu, pro které byl umístěn do zařízení pro zajištění cizinců, tedy že v jeho případě existuje nebezpečí, že se bude vyhýbat své povinnosti vycestovat z České republiky a států EU, bude mařit výkon rozhodnutí o vyhoštění, a že jeho žádost je účelově podána s cílem vyhnout se realizaci správního vyhoštění. Dle jeho názoru samotná skutečnost, že na území ČR nepobýval bez příslušného pobytového oprávnění, automaticky neznamená, že by měl mařit výkon rozhodnutí o vyhoštění či snad dokonce průběh azylového řízení. V žádosti o mezinárodní ochranu sdělil mnoho pádných důvodů, které osvědčují azylově relevantní nebezpečí v zemi původu, protože by bylo nelogické, kdyby v případě jeho případného propuštění ze zajištění, mařil průběh azylového řízení a nespolupracoval se správním orgánem. Jediné, o co mu jde, je především efektivní ochrana před nebezpečím hrozícím mu v Turecku. Poznamenal, že v rámci žádosti o udělení mezinárodní ochrany netvrdil pouze ekonomické důvody opuštění země původu, nýbrž i důvody pronásledování a vyhrožování smrtí. Nelze se tak ztotožnit se závěrem správního orgánu, že žádost o udělení mezinárodní ochrany podal výhradně za účelem oddálit či znemožnit realizaci správního vyhoštění. Stran podezření z nespolupracování se správním orgánem a možného nerespektování jeho úkonů tvrdil, že po celou dobu zajištění se chová zcela v souladu s vnitřním řádem zařízení, poskytuje správnímu orgánu veškerou součinnost a vyvíjí značnou aktivitu pro to, aby zabezpečil bezproblémový průběh řízení o udělení mezinárodní ochrany. V jeho případě by tak bylo účinné a dostatečné k zabezpečení jeho účasti v řízení o udělení mezinárodní ochrany uložení zvláštního opatření. Uvedl dále, že přidruženým motivem pro podání žádosti o přezkum důvodů trvání zajištění je rovněž jeho chatrný stav psychického zdraví, který se v důsledku zajištění významně zhoršil. Tvrdil, že trpí depresemi a silnou úzkostí, přičemž jeho psychické potíže somatizují v řadu zdravotních potíží. Hůře se mu dýchá, má pocity sevřené hrudi a konstantně se cítí vyčerpaný. Psychické problémy ještě umocňuje fakt, že musí čelit hrubému vulgárnímu a nehygienickému chování jeho spoluzajištěných. Vyslovil přesvědčení, že pokud by byl umístěn do pobytového střediska, kde by se mohl volně pohybovat a trávit více času venku, jeho psychickému stavu by to významně prospělo. Vyslovil názor, že naplňuje znaky zranitelné osoby ve smyslu § 2 odst. 1 písm. i) zákona o azylu.

7. O uvedené žádosti žalobce rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.
8. Podle ust. § 46a odst. 10 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, ministerstvo po dobu platnosti rozhodnutí o zajištění a o prodloužení doby trvání zajištění zkoumá, zda důvody zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany trvají. Ministerstvo při předání rozhodnutí o zajištění a o prodloužení doby trvání zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany poučí o jeho právu požádat o propuštění. Žádost o propuštění je žadatel o udělení mezinárodní ochrany oprávněn podat nejdříve po uplynutí 15 dnů ode dne nabytí právní moci posledního rozhodnutí ministerstva nebo soudu k zajištění, podle toho, které rozhodnutí nabylo právní moci později; to platí i pro podání opakované žádosti o propuštění.
9. Podle ust. § 47 odst. 1 zákona o azylu zvláštním opatřením se rozumí rozhodnutí ministerstva uložená povinnost žadatele o udělení mezinárodní ochrany a) zdržovat se v pobytovém středisku určeném ministerstvem nebo b) osobně se hlásit ministerstvu v době ministerstvem stanovené.

10. Soud zastává názor, že žalovaný se v žalobou napadeném rozhodnutí v dostatečné míře vypořádal s posouzením otázky trvání důvodů pro zajištění žalobce a s nemožností aplikace zvláštních opatření uvedených v § 47 zákona o azylu. Žalovaný konstatoval, že v tomto směru se v situaci žalobce nezměnilo naprosto nic, co by vedlo správní orgán ke změně jeho závěru vyjádřeného v rozhodnutí o zajištění žalobce č. j. OAM-1428/BA-BA01-BA06-PS-2023. Žalobce nemá v České republice žádné rodinné či sociální vazby, majetek či jakékoliv místo, kde by mohl legálně pobývat a docházet se hlásit ke správnímu orgánu, a ani žádné finanční prostředky na jeho obstarání. Jestliže žalobce prvotně prezentoval svůj úmysl dostat se do Spolkové republiky Německo, sdělil, že územím ČR jen projížděl a není to jeho cílová země, a až poté, co byl zajištěn za účelem realizace vyhoštění, požádal o mezinárodní ochranu v České republice, je z uvedených okolností nadále zřejmé, že není zde žádná záruka, že by žalobce, byl-li by přemístěn do otevřeného pobytového střediska, v tomto středisku setrval a poskytoval nadále součinnost v rámci správního řízení. Soud zastává názor, že stále existují oprávněné důvody se domnívat, že žádost o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce pouze s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění nebo je pozdržet a stále existuje nebezpečí, že se bude vyhýbat kontaktu s orgány veřejné moci a nebude respektovat své právní povinnosti. Soud souhlasí rovněž se závěry žalovaného, že nebyly zjištěny ani žádné okolnosti, které by svědčily o tom, že žalobce je zranitelnou osobou ve smyslu § 2 odst. 1 písm. i) zákona o azylu. Pokud jde o žalobcem tvrzené psychické problémy, k tomu soud uvádí, že ani v průběhu správního řízení a ani ke dni rozhodnutí soudu, žalobce nedoložil žádné lékařské nálezy, z nichž by vyplývaly zdravotní problémy, o nichž tvrdí, že souvisejí se zajištěním.
11. Soud uzavírá, že napadené rozhodnutí je zcela v souladu se zákonem, je přezkoumatelné. Soud neshledal žádný z žalobcem uvedených žalobních bodů důvodným, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
12. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 22.01.2024

Shodu s prvopisem potvrzuje I.M.

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje I.M.